

[Rimstad.]

denne leveres som ny, mens sådanne sikkerhedsseler er fritaget for afgift, når de påmonteres senere. Det må være klart, at de sikkerhedsseler, som fabrikken selv konstruerer til vognen, og ved hvis anbringelse der er taget hensyn til den rigtige fastgørelse og styrke, i mange tilfælde kan byde fører og passagerer en større sikkerhed end den, der kan opnås, når seler af anden konstruktion senere påmonteres.

Da det må være i lovgivningsmagtens interesse at støtte bestræbelser for at fremme færdselssikkerheden ved at fjerne afgifter, der modvirker sådanne bestræbelser, har de uafhængige fremsat dette lovforslag og skal anbefale, at tinget giver det en velvillig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om sømandsskat.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 151) findes i tidenden sp. 4701, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 845).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Peter Nielsen: Vanskelighederne ved at tilrettelægge en sømandsskatteordning skyldes jo, at vi her i landet lever under to forskellige skattesystemer. Sømændene har kildeskat med indbygget skattefradrag, mens vi andre beskattes efter det gamle system. Derfor må jo hovedopgaven ved en ændring af loven om sømandsskatten være at få den indrettet sådan, at skattebyrden så meget som muligt bliver lig den, der hviler på alle andre.

Søfartsorganisationerne har gjort opmærksom på, at af en indtægtsstigning svarer søfolkene skat med det samme, mens skatteyderne i land jo kan vente halvandet

til to år med at betale. Til gengæld kan man så sige, at søfolkene får skattefradragretten med det samme, mens vi andre må vente endnu længere på at få gavn af denne ret. Dette har virket, at man, når man skal lave disse skalaer, må prøve at komme så nær skattebyrden i land som muligt under hensyntagen til søfolkernes særlige forhold. Derfor er der altså nu stillet ændringsforslag om en sådan skatteskala. Den er vel ikke udtryk for millimeterretfærdighed, men jeg tror, vi har imødekomet søfolkene, så at vi kan sige, at de i hvert fald ikke er diskrimineret i forhold til skatteyderne i land.

Med disse ord skal jeg anbefale de i betænkningen stillede ændringsforslag, som i hovedsagen går ud på det her nævnte, og i øvrigt anbefale lovforslagets overgang i den således ændrede skikkelse til tredje behandling.

Johan Asmussen: Som bebudet ved første behandling kan vi tiltræde det forslag om forhøjelse af de særlige faste fradrag, som der her er tale om, fra 300 til 340 kr. om måneden, og vi kan også tiltræde det, der fremgår af ændringsforslagene med hensyn til de forskellige minimumsgrænser, og som jeg ikke skal gå ind på i enkeltheder.

Det har altså vist sig, at udvalgsbehandlingen har ført noget videre end det, man var nået frem til ved lovforslaget, idet man er kommet frem til nye skalaer og en vis lempelse i skalaerne. Jeg har bemærket, at baggrunden for disse nye og lempede skalaer er, man kan vist sige et forsøg på en sammenligning af resultaterne mellem sømandsskat og nogenlunde tilsvarende forhold efter landbeskatningen. Slutresultatet af dette arbejde er altså blevet, at man har ment, at der var basis for en vis lempelse. Der kan dog være grund til at understrege, synes jeg, at det fremgår af materialet, at resultatet er ganske overordentligt usikkert, ganske overordentligt svævende og uden tvivl må være svævende, fordi det er knyttet til så mange forskellige forudsætninger, som må foreligge, men som aldrig foreligger på samme tid. Det er derfor et spørgsmål, om man egentlig med fuld ret kan komme til det resultat, at det skulle være nødvendigt at lempe skalaerne. Vi kan ikke vurdere, og der er måske slet ikke nogen, der overhovedet kan vurdere, om det er rigtigt. Vi